

Opazke.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu v ulici Torrente, 12. Vsak list mora biti frankiran. Rokopisi se ne vračajo.

Inserati (razne vrste naznanila in poslanice) se zaračunijo po pogodbi; pri kratkih oglasih z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 nov.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema opravištvu, ulica Torrente 12.

EDINOST

Edinost.
izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1 uri popoldne.

Cena za vse leto s prilogo 3 for., za pol 2 for. 50 nov., za četrt leta 1 for. 25 nov. — Edinost brez priloge stane za celo leto 6 for., za pol leta 3 for., za četrt leta 1 for. 50 nov. — Posamezne številke se dobivajo pri opravištvu, v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov., v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov.

Glasiloslovenskega političnega društva za Primorsko.

4V edinosti je 108.

Kdo reši?

Spisal dr. Franc Oblak.

Predno izvedna in spretna in mogočna roka seže med kolesa, ki se vrtijo v srepem stroju človeškega društva, pametno ji, da vešč strojar naprej z bistrim in izvedenim očesom išče uzroka, vsled katerega kako kolesce ne gre po godu. In prav v človeškem društvu po mnenju mnogih mislecev ni vse, kakor bi imelo biti, in mnogo njih, ki se z javnimi zadevami ali vsled svojega poklica, ali vsled svojega posla, ali le za kratek čas peča, vpraša se: kaj bo? Gotovo, da tukaj ne veljajo le fine in bele irhaste rokavice gizdavega gospodiča in ne njegovi naočniki, ki s zlatom okovani vise na svilnatem, črnem traku; tu tudi ne veljajo le razmršeni lasje in zanemarjena obleka suhega učenjaka; tudi ne veljajo tukaj le ozkosrdni in neumestni obziri neizvedenega poštenjaka; tu veljajo po potrebi pač vsi imenovani in še mnogi faktorji, katerim naj pred vsem sveti pravo poznanje vseh dejanskih strani človeškega društva; potem bi se morali ti gospodje vestno truditi, da iziskujejo in najdejo uzroke, iz katerih je nastalo to stanje, in slednjič bi morali zmožni možje najti in priporočevati in sposobni krogi zdatno porabljati sredstva, da se odstranijo tu omenjeni uzroki in zboljša stanje človeškega društva.

In na potu spoznavanja se nam vprvo kaže velika razlika med raznimi človeškimi stanovi.

Prav ta razlika vzbuja nezadovoljnost in zažiga naravno zavist na enej, manj srečnej strani (stran ubogih), in spravlja v zadrege in množi bojazen in iz te rojene sovraštvo in dosledno sebično vedenje na drugej strani (stran bogatih) tako, da tudi tukaj velja uže od rimskega bogataša — patricija izrečena beseda: O li profanum vulgus et arceo (sovražim nevedno ljudstvo in ga odpahujem.)

In kaj bi ne? Poljedelec vidi, da med tem, ko se on s znojem v obrazu trudi, da bi mu z delom in stroški nagnjena zemlja dala zaželeni kruh; kapitalist složno sedi v mehkejši naslonjači, puši svojo smotko in sreba je črno močno kavo čita gospodarske novice, da vidi, ali visoko ali nisko stoje njegovi lahko pridobljeni vrednostni papirji; duševni delalec in rokodellec vidita, prvi (duševni delalec), da mu njegovi morebiti večletni neumorni trud pri učenju, stradanju in mnogokrat tudi zmrzovanju in pri mnogim drugim hudim večkrat ne nosi razen borih zaslužkov in celo nezaslužno zasmehovanje, drugi (rokodellec), da se mu trga še trdo in pošteno zaslužno plačilo: ko kupce z majhnim trudom in še manjšo vestjo pridobljene rumenjaka šteje; delalec sploh, toliko kopač, kolikor delalec pri raznih podjetjih, poljedelski in rokodelski dninar, trudi se, da prisluži, če ne črnega kruha, vsaj moke za se in za svojo družino in kadar on stegne

svojo žuljavo roko, da prejme svojo plačo, z strahom gleda plačevalca v oko in v usta, iz katerih mu znajo priti tužne besede: »te več ne potrebujem«, in med tem ko na stotine živčih in čutečih bitij v neprimernej borbi življenja dela za svoj obstanek: prodajalci vina in spiritov, pivovarji, krčmarji in žganjarji za mizo, obloženo z dragimi jedili in izborno pijačo, pripovedujejo si prvi (kupci s pijačami) koliko dobrega in resničnega vina, spirita, sladkorja in drožja devajo v pobarvano vodo, da zavre kot vino, in kako da z dobičkom kletarijo, drugi (pivarji), kaj se prideva v zmes mesto hmelja, da vender okusno postane pivo, tretji in zadnji (krčmarji in žganjarji), kako privabijo v svoje hrame veliko ljudi vsake vrste; ko se bolni, oslabil in nepremožni starčki in mraza tresoč se stare ženice, in po nesreči osiromašeni ljudje lačni in stuljeni ne vselej iz sramu (sila kola lomi) po stranskih poteh potikajo in skrivajo pred žandarmi, ki vsled postave (dura lex, sed lex! trda postava, pa postava!) ima dolžnost loviti berače: *) sme v pridobivanju iznajdljivi jud s torbo pod pazduho hoditi od hiše do hiše in trkati na vrata z besedami: »Imate kaj starega, bodisi obleko, obutev itd. na prodaj?« in za malo soldov sobi na dobiček snesti siromaku, kar v krščanskem društvu po pravici njemu gre; ko se dalje odgojijo zanemarjeni lenuhi in potepuhi ali iz nevednosti, ali iz surovosti, ali iz poparjenosti, ki izhaja iz Boga ve kake nesreče, ali iz nemarnosti, ali iz neodloženega naravnega gnusa pred delom, brez dela in opravila okoli klatijo, in mislečemu človeku priložidajo, da se vpraša: »Ali društvo ne kaznuje (celo neprimerno!) v postopaju svojo lastno nemarnost in okornost in neokretnost pri vodstvu odgoje: se zgolj le imetniki sinekur (mestnih služeb brez dela in skrbi) . . . Ali te slike so prečrne in zoperno je, dalje slikati in morebiti nepotrebno, ker hvala Bogu, velika večina ni vselej tako črna, kakor je tu naslikano.

Stanje človeškega društva je pri vsem tem neznosno in to stanje je morebiti le naravna posledica neprimernih postav, ki morebiti niso, kakor bi vse postav morale, izrasle iz potrebe društva, ampak so, spet le morebiti, prav narobe same ustvarjale potrebe, ki so se, kakor naravno, sodele po teh postavah in so še le potem prišle v navado.

Naravno je, da tedaj, če so neprimerne postav krive sedanjega, uže jako neznosnega društvenega stanja, treba je previdno in pametno delati v to, da se polagoma in, če mogoče, na priljuden, simpatičen način predru-gačijo, opravijo in slednjič s primernejšimi premenijo dotične postav. Sila je, kakor povsod, tako tudi tukaj,

*) Maksimalna skrbna in blagodušna gospodinja jakaje se toži: »Moj Bog, blagoslovil si nas, da nam še včasih kaj ostaja; ali ni videti berača, da bi ga nasitila, in tako moram ostanke metati prascu v korito.

neprimerna in vodi do presumb, prekucij in revolucij, a pomoč more priti, in ta naj pride polagoma, kar drugače pride nagla, ostra in nevarna sila.

Postave, ki naj v svojih temeljih slone na podlagah, ki se nahajajo v naravi same in se toraj ne morejo in ne smejo brez hudih nastopkov nenaravno lomiti, imajo pa dvojno stran: ena je, kakor zdaj omenjeno, nepremeljiva, druga stran pa je premenljiva in se toraj take postav po potrebi in po primernosti in celo po volji preminjajo. Med prve nepremeljive in nedotakljive postav moramo prištevati določbe glede lastnine same, ki je sveta celo za otroke najnižje stoječih ljudstev; glede pridobivanja lastnine pa se postava po dejanskj potrebi že da premeniti. Kaj pa je reči o postavah, ki nastanejo ne vsled primernosti in le vsled gole volje postavodajalčeve?

Zadnja vrsta postav (krute postav nekdanjih trinogov, tiranov) se dan danes ne nahaja več in tudi sedanjih samovladarji (tudi ustavni postavodajalci po mnenju mnogo izvedenih morejo biti v svojej večini na stopinji samovladarjev in so lahko še hujši ker se osebno vsakdo izmed njih lahko izgovarja z večino) se pri vseh svojih naredbah ravnaajo, če ne poblaženih načelih kake žlahtne in dejanske vere, vsaj po bojazni pred strahovitimi nastopki zlovoljnih in slabih postav; pri vsem tem pa je vender še mogoče, (in to se včasih morebiti že zgodi) da se k ljubju vseh dobrih naredeb kaj ukaže, zapove ali odloči, pred čemu bi morala Pravica nevoljna in žalostna oči zakriti. Ali take naredb in iz teh izvirajoče nesreče že poravná Božja Pravica. Ta bo slednjič, morebiti še le tedaj, kadar ena čeda in en pastir reši za človeško društvo vedno bolj silno vprašanje: »kdo reši?«

Deželni zbori.**Kranjski**

XVI. seja, 24. januarja. Izročil se neka peticija posestnikov gledaliških lož, v kateri nasprotujejo prošnji dramatičnega društva, da bi se mu dovolilo štirikrat na mesec igrati. Baron Apfaltrern predlaga, to prošnjo izročiti finančnemu odseku. Dr. Poklukar opominja na zadnjič storjeni sklep deželnega zbora, naj se vse peticije odslej prepuščajo deželnemu odboru v rešitev. Dežman ugovarja, da tak sklep ni bil storjen. Deželni glavar potem prebere dotični stavek v zapisniku zadnje seje, iz katerega je razvidno, da je bil ta sklep sprejet. Pri glasovanju se peticija izročil finančnemu odseku.

Dr. Papež poroča o načrtu občinskega reda in občinskega volilnega reda ter v imenu dotičnega odseka predlaga:

»Slavni deželni zbor naj sklene:
1. Občinsko področje je razdeliti mej glavnimi občinami in podobčinami.
2. Glede občinskega delokroga je poizvedavati deželnemu odboru, na kakovi način je upredeliti delokrog mej glavno občino in podobčino. Istotako naj postopa glede teritorialnega obsega občin, zlasti z ozirom na mesta in trge, dalje poizve

naj mnenje občinskih zastopov v, ter na podlagi svojega poizvedovanja uredi za prihodnje zasedanje načrt občinskega reda in občinskega volilnega reda, ki se je bil predložil (priloga 41) v letošnjem zasedanju.«

Temu nasproti manjšina predlaga, naj se zakon iz leta 1869 odpravi in naj zakon iz leta 1866 v §§ 1 do 4 zopet stopi v veljavo. Ali v drugem členu ima ta nasvet neko določbo, ki pa je močno podobna zakonu iz leta 1869. Po predlogu manjšine bi imel drugi odstavek §. 2 odpasti, in se nadomestiti z naslednjo določbo:

»Občine, katere ne premorejo potrebnih sredstev za izpolnvanje jim pripadajočih dolžnosti, morejo se po deželnem zakonu združiti z drugimi občinami istega političnega okraja v eno občino.

Združenje imovine posameznih združenih občin kakor tudi združenje uprave in užitka dohodkov te imovine se ne sme izvršiti zoper voljo teh občin.«

Te predloge manjšine zagovarjal je v obširnem govoru poslanec Gutmannsthal, katerega je najprej dobro zavrnil deželni predsednik, baron Winkler. Potem sta Dežman in Apfaltrern govorila za predlog nemškutarjev; Svetec, Grasselli, Suklje pa so ja temeljito pobijali. Po dolgej debati se zavrže predlog manjšine in sprejme predlog večine brez vsake spremembe.

(Dalje prih.)

Politični pregled.**Notranje dežele.**

Politično obne bje se je zadnje dni nekoliko razjasnilo; potolažile so nekoliko razburjene duhove nekatere izjave najvišjih osob in vladnih organov; tako je naš cesar na obrtniškem plesu na Dunaji rekel, da ni treba, da bi vojna bila uže zato, ker se država za vojno pripravlja; tudi nemški prestolnik je pri nekej priliki izjavil, da mu je neumljivo, zakaj je na borsi tak strah zavladal, ker Nemčija ne napade Francoske, Francoska pa tudi Nemčije ne; enako so tudi besede, katere je govoril Tisza v ogorskej in Zemialkowski v avstrijskej poslanskej zbornici, svet nekoliko pomirile. Na vse zadnje je izjavila tudi francoska vlada, da ne želi vojne z Nemčijo, ampak da se bo prizadevala, da se ohrani mir. Znano je tudi, da so vsi vladarji miroljubni. Ali pri vseh teh dobrih znamenjih je vender le nevarnost velika, ker preveč je Evropa obo-rožena in kakor majhna ptica plaz, tako tudi kaka majhna dogodbica lahko zbudi veliko vojno. Na Francoskem je neka stranka, in enako tudi na Ruskem, ki siliti k vojni, ako pride katera teh strank na površje, potem se vojne ne bo mogoče ognuti. Mi vender mislimo, da se letos še ohrani mir, ali prej ali slej se vojne ne bo mogoče izognuti, preveč je nakopičenega netila.

Iz poslanske zbornice. Seja 4. februvarja. Mauthner in tovariši interpelirajo ministerskega načelnika, ali so se državne razmere z družimi velevlasti v zadnjem času promenile, in ali ima vlada še zdaj utrjeno zaupanje, da se mir ohrani. Poslanca Schwab in Bohaty interpelirata pravosodnega ministra glede zaseženja uradnega poročila liberijske trgovinske zbornice, v katerem se izstop nemških poslancev iz českega deželnega zbora odobrava. Poslanec Plener interpelira načelnika legitimacijskega odseka, kako je s posvetovanjem gledé dalmatinskih volitev. Novo izvoljeni načelnik knez Salm odgovori, da za prešnje postopanje ni odgovoren. V prvej prihodnjjej seji se spisi izročé novemu poročevalcu z naročilom, naj nalogo kakor hitro mogoče reši. — Same interpelacije! Levica porabi vsako stvarco za

interpelacije in to v veliko škodo državi ker razprave v državnem zboru zelo zavlačuje.

— Potem se je nadaljevala razprava o delalskih zbornicah; govorili so poslanci Kronawetter, Exner, Türk in Vrabetz, nato se je razprava pretrgala. — Poslanec Steiner je nasvetoval, naj se promeni rudarski zakon. — V seji 5. t. m. je minister Zemialkowski v imenu ministerskega načelnika, ki zaradi bolehnosti ni prišel v sejo, odgovoril na Mauthnerjevo interpelacijo o zunanjih razmerah in rekel: Razmere naše države do zunanjih vele-vlasti so vseskozi ugodne in v zadnjem času se ni zgodila nobena miru neugodna promemba. Če tudi je splošno stanje v Evropi nedoločeno in ozbiljno, vendar vlada trdno upa, da se posreči, ohraniti mir, ker je to že večkrat izrečena želja vlad, posebno cesarske vlade. Če se pri vsem tem vojaški upravi potrebno zdi, priskrbeti si razne priprave, ujema se to s previdnostjo in varnostjo državne moči, kar vlada smatra za eno najvažnejših dolžnosti. Iz tega pa se ne more še sklepati na vojno, tako malo, kakor iz onih vojaških naredeb, ki so se iz previdnosti po ustavnem potu dovolile. (Živo pritrjevanje). — Potem se je izročil Plenerjev predlog, gledé ustanovitve delavskih zbornic, odseku iz 24 poslancev in Forreggerjev predlog, gledé predugačbe tiskovnega zakona posebnemu odseku. Poslanec Reicher je predlagal, naj se ustavijo davkove eksekucije pri tistih osebah, ki se pri mobilizaciji pokličejo pod orožje. Poslanec Derschatta je interpeliral zastran prepovedi svečanosti na čast Bismarka in razpuščenja nemškega društva v Gradeu. Včeraj je bila zopet seja.

Deželni namestniki so bili zadnji teden poklicani na Dunaj, da so ministerskemu načelniku poročili o delovanju deželnih zborov; razgovarjali so se večkrat tudi s finančnim in naučnim ministrom; sprejel jih je tudi cesar.

Gosposka zbornica se 12. t. m. snide k prvi letošnji seji. Na dnevnem redu je nadaljevanje razprave o zavarovanju pri ponesrečbah, potem prvo čitanje zakona, s katerim se določijo kazenske določbe za varstvo podmorskih kablov.

O avstrijsko-ruskih razmerah pišejo „Mosk. Viedomosti“. Zakaj se toliko krat razpravlja prašanje o nemško-ruskih zadevah in o nevarnosti nemško-ruske vojne? Bismark je izjavil, da Nemčija nema lastnih interesov na vshodu; čemu pa je potem prevzel težko nalogo mešetarja? Ali ne bi Nemčija miru bolj varovala, ako ne bi se mešala v stvari, pri katerih nema nobenega interesa? Vshod je Avstrijsko-ogerskeje popolnoma tuja zemlja, vendar pa tam išče nadomestil in novih posestev, vede se tam, kakor izsilnica, zatiralca in sovražnica vsemu, kar vshodnja ljudstva na Rusijo veže. Vsled tega mora Avstrijsko-ogerska z Rusijo skupaj zadet. Temu v resnici poštenemu mešetarju ne kaže nič drugega nego napadnika ovirati, da ne sili v tuje dežele in primorati ga, da zapusti zasedene. Če posredovalec pomaga napastniku, tedaj je napastnikov zaveznik. Naravno je, da se boji Bismarkova Nemčija, ki zoper Rusijo tira tako dvoumno politiko, da se Rusija vselej ne umakne. Bismark na svoje poprisede sklone s tem, da utrdi to, kar je dosegel, odpove pa naj se napuhu vse-svetovne diktature.

Vnanje dežele.

Papež je nemškim katoličanom priporočal, naj v državnem zboru glasujejo za sedemletno dovolitev vojaške predloge. Kardinal Jacobini je pisal papeževemu poslancu v Monakovo, da je papež to storil iz tega razloga, ker upa, ako katoličani vladni ustrežejo, konečno ugodno pre-drugegačbo majnikovih zakonov in sploh pospeševanje interesov papeževga prestola i nemških katoličanov.

Italijanska poslanska zbornica je 4. t. m. skoraj soglasno zavrgla predlog poslanca Coste, naj italijanski vo-jaki zapusté Masavo ter je s 312 glasovi proti 12 dovolila kredit za Masavo. Grof Robilant je govoril za vladin predlog in rekel, da Italija mora posebno v sedanjem evropskem položju pokazati, da je masavsko podjetje le postransko, ki ne more ovirati italijanske veljave v Evropi. Zdaj gre za varnost vojakov v Masavi in za spoštovanje Italije in zato morajo zginoti osebna prašanja. — Italijanska gosposka zbornica je 5. t. m. kredit za Masavo so-glasno sprejela, i na poročevalcev predlog se je izreklo občudovanje vojakom, ki so v Afriki branili čast domovine in to čast z smrtjo zapečatili.

Iz Masave je došlo poročilo ita-lijanskega poveljnika od 22. januarja.

To poročilo pravi, da je Ras Alula za-hteval od italijanskega poveljnika, naj po-kljče vojake iz zunanjih utrdb v Masavo. Italijanski poveljnik pa je odgovoril, da tega ne more storiti, ker so utrdbe za varstvo karavan, prepelitve Abisincev pa se ne boji.

V francoskeje poslanskeje zbor-nici je 4. t. m. izjavil ministerski na-čelnik, ko je zvedel, da poslanec Loeroix hoče interpelirati zaradi mirovne politike, da take interpelacije še treba ni, ker njegove in Freycinetove večkratne izjave ne dopuščajo nobenega dvoma, da Fran-cozi s Francosko vlado vred želé mir ter pristavil, da je bil zadnji strah le delo lakomnosti.

V Kolinu na Nemškem so imeli katoličani v ponedelek volilni shod. K ljubju papeževemu priporočilu, naj kato-liški državni poslanci glasujejo za sep-tenat, sklenolo se je, da renška središča stranka pripoznava zasluge, katere so si pridobili središče državnega zbora i nje-govi voditelji za katoličanstvo, izreklo se je dalje priznavanje dosedanjim zastopnikom ter se volileci povabili, naj izvolijo zopet do-seđanje poslance, ali pa druge take možé, ki so z njimi enacih misli; na shodu se je dalje izreklo upanje, da se pod pape-ževim vodstvom posreči, priboriti si na Nemškem cerkveni mir in težavno papežvo stanje zboljšati.

Angleška spodnja zbornica je 5. t. m. zavrgla z veliko večino predlog, naj se angleška vojska pokliče iz Egipta, ki je vlada izjavila, da išče porazuma z velevladjo, ne pa zmešnjave; Egipta an-gleška vojska ne sme zapustiti, dokler se tam popolni red ne utrdi.

DOPISI.

Iz tržaške okolice 5. februvarja. [Izv. dop.] Čitali smo dopis iz tržaške okolice, dne 6. januarja t. l. št. 3, v katerem popotnik popisuje, kako je ogledoval ro-jansko cerkev sv. Mohora in Fortunata; popisuje tudi, kako neverjetno je, da se ondotni pevci tako vedejo, da je slišal praviti, da se uče in pojo laške „kore“. Ali popotnik pravi v dopisu, da ni verjetno to, da se uče in pojo laške „kore“, i cori provenienti dalla Italia. Popotnik je tudi po nedolžnem piknol bivšega pevo-vodjo gosp. M., ali vendar ne žaljivo, le rekel je, da ni verjetno, da bi se g. M. predrznol kaj takega, in ako bi on gojil in sejal laščino v vasi, to bi njemu sra-motno bilo, a ker je g. M. stopil iz tega pevskega zbora, zato mu gre vsa čast in hvala.

Ali zdaj, dragi čitatelj, izvedelo se je za gotovo, ne kakor piše popotnik — jaz pa javno povem, da je istinito; znano mi je, da se je rojanski zbor naučil uže stiri take „kore“ in zdaj napredavajo z neko koračnico.

Rojančani! kaj bode z Vami? ali ste res slepi, da ne vidite, kaj z vami Lahi delajo, ali res ste gluhi, da ne čujete, kako vas psujejo z ščavi? Ali res ne veste še, do kakšnega cilja so nas Lahi privedli? Kdo se spomina poziva Edinosti lanskega leta vdvorani „Fenice“ zaradi mestnih volitev i. t. d. ko je g. Jože Ferluga (Škandela) iz Rojana z rokami mahajoč govoril o rodoljubju! Vgnezdilo se je v Rojanu italijansko petje, to je tega moža zasluga, in kaj bode iz tega? Nič drugega, nego nesramna dela, grde be-sede, g'do nespodobno bogokletje, kakor uže vidimo, kaj so Italijani vsejali v naše okolice, ker v časih naših dedov tega ni bilo niti misliti — in to nesnago hočejo rojanski pevci z svojimi kori širiti!!

Rojanski pevci! S takim početjem zgubite čast in spoštovanje svojih bratov. Pustite cikorjaše, ki škile v Rim, pa pridejo tako daleč, da morajo v Ameriko, kakor Bokalič, kateremu je cikorija zme-šala še tisto malo možjanov, katere mu je Bog odmenil!

Kdor ne spoštuje se sam, podlaga je tujčeveje peti!

Ako boste pevali narodne, Vas bode narod ljubil in rad poslušal; ako pa boste začeli s petjem pomagati italijanskeje propa-gandi, zgodi se Vam, kakor zloglasni Ci-koriji. Dixi et salvavi anizam meam!

Šmarje pri Kopru, 25 januarja 1887. [Izv. dop.]

„D-ž za solncem mora biti, Za veseljem žalost priti.“

Ta, mej našim ljudstvom takó glo-boko vkoreninjena prislovica izpolnuje se vsak dan. Tudi naša župnija ali fara se je radovala mnogo let svojih, v vsakem obziru izvrstnih rodo — in domoljubnih vo-

diteljev. — Ali danes plaka in tuguje vsa žalostna in zapuščena na grobu svo-jeva nepozabljivega dušnega pastirja. — Josipa Šlakarja, župnika in dekana, ni več mej nami! Lani Gerdina, — letos Šlakar! Ah, tužna nam majka! — Kot grom z nebá, raznesel se je glas o nje-goveje smrti. Preminol je blagi človek v dan 21. januarja ob 6.20 zvečer pre-viden se sv. zakramenti za umirajoče. Preminol je človek, ki je nad 28 let v Šmarji pasel ovčice, ter je vodil po pravej stezi do telesnega in dušnega blagostanja. Blagi pokojnik je bil svojim vernim ov-čicam tudi prav dobronik v vsakem obziru. Pomagal je, kjer je mogel, bodi si z dobrim podukom, ali pa z dejansko po-močjo. In še o poslednjem uri ni pozabil svojih vernih, kajti zapustil je lepo svoto za zidanje cerkve in ubogim vse fare dobro podporo.

Pa je tudi užival odkritosrečno ljubav in spoštovanje svojih ovčic, kar se je vi-delo posebno v dan njegovega pogreba. Da, takih pogrebov, kakoršnega je imel preblagi pokojni naš dekan, videti je prav malo! Precej za razpelom videl si mno-gobrojno šolsko mladino pod vodstvom nadučitelja, za tem društvo sv. rožen-venca se svečami, na to zastopnike do-mače čitalnice se zastavo in prelepim vencem z napisom: „Čitalnica šmarska svojemu predsedniku“. Tudi koperska čitalnica je poslala pokojnemu lep venec s hrvatskim napisom. Za tem se je vrstilo mnogobrojno ljudstvo tužno plakaje. Pred rakvijo stopali ste obe domači godbi in za to se je vrstilo 19 duhovnikov, pre-pevaje tužne žalostnike. Pogreb se je po-mikal počasi izpred farovža okoli vasi v cerkev, kder so se opravljale maše in molitve za pokojnika.

Po končanem opravilu stopi prečastni gospod V. na prižnico, ter v tužnih be-sedah razloži preveliko zgubo šmarske fare tako, da ni nobeno oko suho ostalo, ter nisi slišal drugega kot tužno zdihovan-je. Po vsem tem smo spremili truplo pokojnika na pokopališče, kjer so še pevci pod vodstvom naučitelja tako miho in lepo zapeli nagrobnico, da je vsem nav-zočim segla globoko v srce. — Razšli smo se tužnim srcem proseči Vsemogočega, da bi dal pokojnemu, zvestemu hlapcu in rodoljubu v svojem vinogradu večni mir in pokoj! Š m a r s k i.

Od Malenedelje občine moravske, 5. februvarja. [Izv. dop.] Hladni dnevi so nastopili, dan za dnevom je oblačno, kakor je uže navadno v tem času.

Prišel je veseli predpustni čas — vse se ženi, mlado in staro, mej mladino slišiš govoriti, če se ž njo po večerih na vasi shajaš, kam gre ta ali oni snubit de-kleta. Koliko bo ta ali ona dote imela — je li delavna, jezna itd. to se sliši navadno od mladine. Od starih prezzobih stark pa spet slišiš, če hočeš iti katero snubit, ka-kova je, vedo ti po vsej vasi za vsako še bolj od vaških fantov.

Po sodbi teh ženic bi ostala marsi-katera devica prosta — kakor je ostala ona „zarujavela devica“, katera je vsakega snubača za svojih mladih dni odpravila, a na zadnje morala samka ostati.

Naši ljudje napeljujejo marljivo gnoj v vinograde, lep je „saninec“ (sanjak, kakor tu pravijo), veseli se vračajo domov, ogreti od vinske kapljice.

Lanska kapljica je izvrstna, ima v sebi obilo boketa, cukra i drugih snovi, tedaj je boljša od nekaterih prejšnjih let. Cena je za štrtin (10 vedrov) 80 do 120 gl.

Bliža se spet čas za velikonočni izpit, pri katerej priliki se je navadno pobiralo za cerkveno okrasje, katerega se pa pre-sneto malo vidi. Naša sedanja farna cerkev malonedelska, povečana in prezidana leta 1547, stala je uže v 8. stoletju, blagoslovena je bila od saleburškega škofa Luipranta (glej Krempelj zgodovino štajerske zemlje.)

Svetujem tedaj, da bi bilo potrebno pobirati za cerkveni tlak o taistoj priliki. — Da bi se vsaj toliko popravil, da bi lahko stari dedi brez nevarnosti ob palici korakali po njem. To bi morala biti prva skrb naših cerkvenih ključarjev.

V zgled in izpodbujo naj nam bodo bližnje sosednje župe, podružnice in kapele. To ni krivda faranov, krivda le nje predpostavljanih.

L i p a n.

S Krasa, dne 30. januarja. [Izv. dop.] (Nekaj o skladovnej cesti). Kdor pozna skladovno cesto čez Kras, z Opčin na Štanjel, ter z Dutovlj v Sežano, in vidi spremembo, ter vé, kako so se ljudje in živina mučili po strmih in nevarnih klan-cih, ne more se čuditi, da pritoževanj ni

manjkalo od mnogih krajev in prošenj, da bi se cesta nekoliko poravnala. Zdjaj pa, se je ljudstvu želja spolnila, da se vozi in sprehaja po gladkej cesti.

Kar še treba za poravnanje strmin pri Dutovljah in Koprivi proti Kobdilju, upamo da se k malu zvrši; ker potem se bo moralo po pravici reči: da je ta cesta ena najlepših mej skladovnimi cestami in bode voznik s teškim vozom brez truda čez Kras vozil, ko poprej ni bilo mogoče brez „forajta“ hudih klancev prelesti.

Hvala toraj slavnim cestnim odborom!

Domače vesti.

Cesarjev dar. Cesar je iz lastnega premoženja podaril 200 gold. župniji v Novakih za zvonik.

Nj. Veličanstvo je sprejelo v ponde-ljek v avdenciji njegovo prevzvišenost, dež. namestnika barona Pretis.

Imenovanje. Tajnik tržaškega višjega deželnega sodišča Rihard Stimpel je bil imenovan okrajnim sodnikom v Pulji.

Imenovanja in premeščenja. Okrajni sodnik Ivan Giurič je premeščen iz Met-koviča v Korčulj in imenovani so: okraj-nim sodnikom adjunkt Ivan Vuletič v Kotari za Vrgorac, Josip Maddalena v Spljetu za Sinj, in Rajmund Visić v Ši-beniku za Šibenik, dalje namestnikom drž. pravdnika v Zadru adjunkt v Dubrovniku, Stefan Gojkovič, adjunkt Avgust Kette je premeščen in Loža v Kočevje, kan-celist Franjo Pototschnig pa iz Trsta v Gorico, imenovana sta dalje Franjo Gulić in Josip Peterin kancelistom pri deželnej sodniji v Trstu, Ivan Lascak v Volov-skem, Peter Suppanzig v Ajdovščini in Avgust Berlot v Tolminu; slednjič je pre-meščen kancelist Jakob Duzman iz Trsta v Pazin.

† Dr. Aleksander vitez Goracuchi.

Pred kratkim časom slavil je ta poznati zdravnik svoj 80. rojstveni dan, ter se je bilo po njegovej krepkej naravi nadejati, da jih bode še celó vrsto obhajal, — toda zadela ga je nagla smrt. Bil je v petek še v lekarni Pozzetto, in se odpeljal v svoje stanovanje. Ko so ga vzdignoli iz voza, uže je umiral, med potjo ga je zadel mrtvoud. — Umrli je bil rojen v Dal-maciji in se nekaj pisal Gorakuč. Ako-prem več Italijan nego Slovan, vendar je še cenil svoj narod in njegove duševne proizvode, kajti provel je mnogo prekra-snih narodnih srbskih pesen v italijanski jezik. Zahvalni mu moramo biti zato, ker na ta način se morejo predhodki naših sovražnikov o slovanskeje omiki najboljše zatreti. — V Trstu je bila jako poznana originalna osoba vedno s frakom in belo visoko kravato; v obče dober človek in priljubljen tudi kakor zdravnik, to je po-kazal sijajen pogreb v nedeljo. — Njegov sin pa je rudeč odvetnik, kateri se je bil pred nekaterimi leti osmesil v Škedenji, kakor kandidat za I. okraj.

O delalskem podpornem drnštvu v Trstu pod pokroviteljstvom cesarjeviča Rudolfa je bil nedavno govor tudi na Dunaji, in sicer pri samem nadvojvodu Albrehtu, kateri je prašal neko visoko osebo iz Trsta, ki je bila pred nekoliko tedni pri njemu, kako napreduje to dru-štvo. Odlična osoba mu je rekla, da se sliši le dobro in lepo o tem društvu, na kar je baš nadvojvoda odgovoril: „Je pač vredno, da se podpira in ga je tudi treba podpirati.“ — Moramo pač ponosni biti na to društvo, in baš zato naj ga bo-gatejši rodoljubi ne pozabijo pri nobenej priliki.

Veliki ples delalskega podpornega društva v gledišču Fenice v soboto dne 5. t. m. je bil v resnici sijajen in se more o tem nekako sistemiziranem plesu reči: vsako leto več in sijajnejši.

Ako se ozremo nekoliko nazaj in pregledamo račune društva, razvidimo, da je bilo leta 1883 le okolo 1100, leta 1884 okolo 1600, leta 1885 nad 2000, leta 1886 blizo 3000, a leta 1887 je bilo na veli-kem plesu del. podp. društva uže blizo 3500 oseb, kajti prodalo se je listkov blizo 3000. in brezplačno povabljenih in delujočih je bilo v gledišču tudi okolo 4 do 500.

To število je uže kaj nenavadnega in nobeno slovansko društvo se ne more ponašati s tako sijajno predpustno veseli-co. Kedo je potem še tako slep, da bi se upal trditi, da nas ni prav mnogo v Trstu?! Pa vrnimo se k popisu veselice. Naše krepko in lepo napravljeno ljudstvo je kar vrelo v gledišče od 8. do 11. ure, biljetarji so 3 ure imeli posla čez glavo. Vsak, kedor je dočel, bil je iznenadjen,

ko je stopil v krasno odličeno gledišče, za kar gre vsa čast dekoraterju gledišča, g. Stančiču. Ples se je začel točno ob 8. uri in sicer ste pred vsem obe godbi skupno zagodli naš „Naprejš“, katerega je občinstvo z živokliki pozdravljalo. Godbi ste se potem vso noč tako vrstili, da ni bilo nikoli več nego 5 minut odmora. — Ob 11 uri je plesalo do 1200 parov, to ni bil več ples, ampak le vrtenje okolo samega sebe. — Nekoliko minut pred 11. uro prišel je, da počesti društvo z svojo navzočnostjo Nj. ekscelence vojaški poveljnik, fml. baron Kober, v Trstu pri vsem patrijotičnem ljudstvu jako priljubljen gospod. Sprejeli so ga na vohu predsednik, odborniki in odbornice in predsednik ga je mej tem, ko „sti obe godbi godli cesarko himno, spremljal v posebno ložo. Ko ga je ljudstvo zagledalo, mu je klicalo živio, na kar se je morala cesarstva ponavljati. To je bil jako veličasten moment. — Zapazilo se je pa letos, da deželna vlada pri tem plesu ni bila zastopana, kakor druga leta. Civilne oblasti je manjkalo, ali vojaška je bila intuzijastično sprejeta po slovo ljudstvu svojemu cesarju vedno zvestem.

Morda je tudi to znamenje časa! Drugih odličnih gospodov je bilo še precej, mej njimi stabni zdravnik dr. Madjarevič, finančni svetovalec Lyro, obrtniški inspektor Oskar Polley, katerega smo še prav posebno radi videli, potem so bile deputacije društev „Austria“, „Unione operaja“, „Pro Patria“ i dr.

Ko je bila izvršena demonstracija cesarju in njegovemu vojaškemu poveljniku na čast, začeli so plesalci v prelepih narodnih oblekah „Kolo“ plesati. Na zahtevanje odličnega gosta in vsega občinstva se je moral ponavljati ta lepi ples. — Pri tej priliki so dobile vse gospice plesalke krasne šopke, plesovodja gospod Umek pa po zastopnicah ženskega oddelka zlato uro, po možkem oddelku za plesne vaje in veselice pa lep lavorjev venec s trakom v narodnih barvah.

Ka se je začel odmor, odšel je tudi fml. Kober; pri odhodu ga je ljudstvo živahno pozdravljalo in obe godbi sti zopet zagodli cesarsko.

Odmor je bil le pol ure; potem pa se je zopet začel živahen ples in je veselje nekaljeno trajalo do 5 in pol ure zjutraj.

Vsakdo, posebno tuji gospodje so veselico hvalili, posebno zarad lepega reda, ker pri tolikem ljudstvu ni bilo najmanjšega nemira. Na enake veselice je naše del. podp. društvo po pravici ponosno, ker kažejo, da ima društvo pravo moč v sebi.

Delalskem podp. društvu so darovali o priliki plesa, 5. t. m.: Nj. eks. g. bar. Pretis f. 25, Nj. eks. bar. Kober f. 5, Gg. bar. Reinelt f. 15, bar. Morpurgo M. f. 10, Mečnik f. 2, bar. Pichler f. 5, Oskar Polley obrt. nadzornik f. 5, Desepi f. 1, Društvo Tramvaj f. 2, g. predsednik Zencovich f. 1, g. svetovalec Werk f. 2, g. predsednik Mosetig f. 2, g. Rencelj f. 2, g. pl. Economo f. 20, g. Laurič f. 1, g. Počkaj f. 3, g. Jeršek f. 2, g. J. Turk f. 1, g. Truden f. 2, g. dr. Magjarevič, stabni zdravnik f. 5, g. prof. Mandić f. 1, g. Persić f. 1, g. Perko f. 1, g. Peterlin f. 1, g. Ipavec A. f. 5, g. Pipan f. 1, g. Reisner f. 1, g. P. Pertot f. 5, g. Živic f. 2, g. Perhac f. 1, g. Mulič f. 2, in 4 gospodje po f. 1, f. 4. — Skupaj f. 136.

Gosp. Dr. med. I. B. Malalan, za nedavno umrlim Dr. Goracuchi najstarejši zdravnik našega mesta, slavil je včeraj 50-letnico doktorovanja. Rojen je na Opčini in je stric ranjega rodoljuba Mičeta Malalana.

Novačenje. Službeni list objavlja doleže za novačenje v tekočem letu na Primorskem, iz katerih razvidimo, da se potrebuje za stalno vojsko (mornarico) 1526 in za dopolnilno rezervo 153 mož, dalje najmanjšo rezervo 282 mož za domobrambo. Novačenje se bode obdržavalo sledečih dni: V Trstu 1., 2., 3., 4., 5., 7. in 8. marca; v Ajdovščini 8. in 9. marca, v Trzinu 9. in 10. marca, v Červinjanu 12., 14. in 15. marca, v Gorici (mesto) 11. in 12. marca, za goriško okolico pa 14., 15., 16., 17. in 18. marca, v Kanalu 21. in 22. marca, v Bovcu 24. marca, v Tominu 26., 27., 28. in 30. marca, v Cerknici 1. in 2. aprila, v Sežani 16. in 18. aprila, v Komnu 20., 21. in 22. aprila; v Gradiški 25. in 26. aprila, v Korminu 28., 29. in 30. aprila. V Istri pa in sicer: v Kopru 17., 18., 21., 22., 23. in 24. marca; v Bujah 26. in 28. marca, v Piranu 28., 29. in 30. marca, v Montoni 1. in 2. aprila, v Pičanu 4. in 5. aprila, v Pulju 2., 4., 5. in 6. aprila, v Rovinju 13. aprila, v Podgradu 12., 13. in 14. aprila, v Labinu 15. in 16. aprila, na Voloskem 18.,

19. in 20. aprila, na Krku 22., 23. in 25. aprila, v Čresu 27. aprila in slednjič v Malem Lošnju 29. in 30. aprila.

Avstrijska črna vojska. Osiguralno društvo „Janus“ je oglasilo sledeče številke naše črne vojske. V Avstriji imamo v prvej vrsti 2.148.783, v drugi 518.988, vkupaj tedaj 2.667.771 mož za črno vojsko; v Ogerskej v prvaj vrsti 1.616.282, v drugi pa 390.374, sploh v Avstro-Ogerskej tedaj nič manj kot 4.674.427 mož, kateri morajo v skrajnej potrebi v črno vojsko vstopiti. Razun tega imamo na Tirolskem še posebej 89.000 mož.

Slepar Dr. Werner, po svojem pravem imenu Baron Cattanei de Momo, kateri je ob času kolere prišel v Trst ter se izjavil zdravnikom, je bil včeraj obsojen radi goljufije na dva meseca zopora.

Žitna trgovina v Trstu, ki je nekdanj jako cvetla, ponehala je skoraj popolnoma. V letu 1860 se je prodalo še 2.279.100, starov, potem pa leto za letom vsako leto manj, tako celo, da je zadnje leto ta trgovina padla na 45.600 metr. centov. Tržaški mlini dobivajo žito neposrednje iz zunanjih dežel.

Petrolja se je v letu 1886 v Trst pripeljalo: 22.253 sodov in 20.280 zabojev ameriškega in 75.955 sodov in 7934 zabojev ruskega, skupaj tedaj 98.208 sodov in 28.214 zabojev. Tudi uvožnja tega blaga je v primeri s prejšnjimi leti silno padla; v letih 1876 do 1883 se je vsako leto pripeljalo blizu 400.000 metr. centov tega blaga.

Tržaške novosti:

Ogenj. V ponedeljek popoldne nastal je ogenj v podstrešju hiše št. 14 na Korzi. — Ognjegasci so takoj prihleteli in požar zadušili, toda je škoda izdatna, ker so morali podreti velik del krova.

Nes pametna šala. 26-letni Jakob Onofrio je skočil popolnoma pijan v neki gospodski voz, kateri je stal v ulici Dobler. Bili ste v njem dve deklici, katere ste silno prestrašene skočile pri nasprotnih vratih iz voza, ter si je ena zvila nogo. Nes pametnega pijanca so zaprli.

Nesreče. 80-letna Uršula Jakša je padla pod voziček, kateri je vozil težak Anton T., ker se ni mogla dosti hitro ogniti. Ranila se je samo nekoliko na obrazu. — Kočijaž Franjo N., v službi gospoda Antona Benninger je vozil ob morskem bregu pri molu Ključ. Naenkrat pade konj v morje in prazen voz ostane na bregu. Po velikem trudu so konja spravili iz vode mornarji parnika „Ettore“. — 10-letni Oto Manzano se je igral včeraj popoldne na morskem obrežju ter padel vsled neopreznosti v morje. Nek mornar je prihletel na pomoč in ga sprovel na dom. — Neoprezni delalci so pustili nek kanal v novejši luki nepokrit. Mimogredoči g. Josip Dalben jame ni opazil ter padel v njo. Pobil se je močno na glavi.

Policijeko. V nedeljo se je sprl slagar Rudolf L. s svojim 18-letnem drugom Franjom K. in ga je v nastalen pretepu na životu poškodoval. — 12-letni čevljarški učence Viljem B. ukradel je iz izložbe neke trvdke srajce, vredno 1 gld. Nadepolnega pobiča so zaprli: — Mornarjema Franja R. i Ivana Z. avstr-ogerska Lloyda ukradel je neki težak razno obleko, vredno 21 gld. — Težak Ivan Mosetič, stanujoč na Škorklji je v prepiru Ivana Ferluga na vratu težko ranil. Deli so ga pod ključ. — Ivan D. je imel za svojega gospodarja tirjati agenta M. za neki dolg. Namesto denarja mu je dal agent z nekim kladvom udarec po glavi. — Dva rudečkarja sta igrala v nekejši gostilni in se po starej navadi stepla. — Jakob Santo je zabodel svojemu nasprotniku nož v hrbet, ter so morali ranjenega odnesti v bolnico. Santo je uže v zaporu. — Kočijažu Domeniku R., je ukradel mornar Anton V. razne predmete, vredne 10 gld. Zasačili so ga stražarji, ko je ukradeno prodajal.

Iz tržaške okolice nam piše nek okoličan: Zadnji nedeljo sem se napotil v Padriče, ker sem vedel, da bodo imeli narodno veselico in veselilo me je, da se je mladina prav pošteno veselila. Ko sem se nekoliko pri veselici pomudil, šel sem v krmo Martinovo, da se okrepčam. Ko pa tu sedim, pride pošten mož, krvaveč na obrazu. Vprašam ga: „Ste li padli, da ste se tako udarili?“ — „Ne — mi odgovori — po vasi sem se nekoliko ozrl in ko zagledam moža A. M. iz Bazovice, vprašam ga: „Kaj pa vitukaj delate? On pa skoči proti meni ter me v obraz vgrizne.“ — Ne vem, je-li ta mož pri pravej pameti, ali ne; popolnoma gotovo ne more biti; če nema pameti in ljudj grize, kakor stekel pes, naj ga zapro v blaznico; če ima pa kaj pameti, naj mu pa navežejo torbo na

usta, ali ga pa kam priklenejo, da ne bo mogel delati takih kazni vrednih surovosti.

Vjeta ptica. Deželna sodnija v Gorici uže dalj časa išče necega zidarja Josipa P. radi neke tatvine. Včeraj ga je zasačila policija na Rocolu št. 406 in ga spravila v varno zavetje. Našli so pri njem mnogo ukradenih predmetov.

Dva divjaka. Peka Anton J. in Josip J., oba iz Gorice sta popolnoma pijana prišla razbijati v pekarijo vdove Katerine C. in brez uzroka pretepla gospodinjino in njeno hčer. Prišle so straže ter ju ukrotile.

Čitalnica v Dolini priredi dne 13. t. m. v občinski dvorani veselico s tem le sporedom: 1. I. pl. Zajc: „Na noge bračo“ (zbor). — 2. S. Gregorčič: „Lovorika vrlome mož“, deklamacija. — 3. D. Jenko: „Nek dušman vidi“ (zbor). — 4. Dr. Bleiweis: „Županova Micika“, vesela igra s petjem. — 5. Iv. pl. Zajc: „Zrinski Frankopan“ (zbor). — 6. Tombola na 5 dobitkov. — Vstopnina 20 kr. Sedež 10 kr. Kartela 10 kr. — Začetek točno ob 6. uri zvečer.

Iz Šentmarji pri Kopru nam pišejo: Vis. čast. škofiški Ordinarijat v Trstu je imenoval začasno č. g. Ljudevita Vodopivec, župnika v Pomjanu, upraviteljem za Šentmarsko faro. Vsled tega dekreta mu je pristav c. k. sodnije v Kopru v naročnosti škofiškega komisarja crkveno in farno premoženje izročil.

Iz Senožec nam pišejo, da se tam na tihem snuje podporno društvo za kmete senožškega okraja. Bo pač malo težavno, pa bi uže tudi šlo, da se na čelo postavi pravi možje.

Trgovcem z lesom preti nov udarec. V zadnjih časih se je začel izvažati iz Rusije raznovrsten les. Te dni pa so opravniki francoskih in angleških trgovinskih družb z ruskimi trgovci z lesom sklenoli pogodbe za ogromno množino hrastovih tramov, smrekovih in jelkovih dil in družega lesa. Posebno veliko naroč je prišlo od francoskih vinskih trgovcev za doge, katere so doslej dobivali z Ogerskega in Hrvatskega.

LXXV. odborova seja „Matice Slovenske“ bode v soboto 12. februarja 1887. l. ob 5. uri popoldne v Matičini hiši na Kongresnem trgu št. 7. Dnevni red: 1. Potrjenje zapisnika o LXXIV. odborovi seji. — 2. Naznanila prvoedstva. — 3. Poročilo književnega odseka. — 4. Poročilo gospodarskega odseka. — 5. Poročilo tajnikovo. — 6. Posameznosti.

Vabilo. Predsedništvo gospodarske zadruge za sod. okraj Podgrad v Materiji vabi s tem vse svoje udele k letnemu občnemu zboru dne 26. februara 1887 popoldne. Dnevni red: 1. Poročilo predsednika-tajnika. — 2. Poročilo blagajnika in sklep računov pret. leta. — 3. Proračun za leto 1887. — 4. Volitev podpredsednika na mesto dosedanega. — 5. Posamezni predlogi — in slednjič 6. Igra tombola. Z ozirom na ta jako zanimivi dnevni red, upamo da bodo k temu zboru prišli polnoštevilno prav vsi udeje, tem, več ker pri tej priložnosti se vsakemu ponuja prilika, da brezplačno vdobi izvrstno novo kmetijsko orodje kot dobitke pri tomboli, katera bo sledila po končanem posvetovanju in za katero vam tukaj priložimo tablico % katero naj vsaki dobro hrani, da se bo ž njo udeležil igre. — Dobitki so sledeči: I. Za prvo številko, prvi ambo, prvi trno in za prvo kvaterno se vdobi po eno „Kmetijsko berilo“. II. Za prvo činkvino se vdobi nov železni plug za navadno oranje. III. Za prvo tombolo se vdobi nov dvojni plug železni za posebno oranje. IV. Za drugo tombolo se vdobi izvrstni plug za izkopavanje krompirja. — Udeležiti se sme te igre le, kdor je ud zadruga in vdobiti more le, kdor posebno pride gori določenega dne na igro z eno tablico, katero torej vsaki ud naj dobro hrani. Vsaki ud zadruga mora do istega dne poravnati svoje zastane dolžnosti in žeteti je, da vsak še pripelje novih udov da pristopijo. Pravila igre se razglasijo pred začetkom.

V Materiji dne 2. februara 1887.

Zupančič predsednik. Benedik blagajnik

Avstrijske romanje v Jeruzalem. „Linzler Volksbl.“ poroča, da se pripravlja poziv za avstrijsko romanje v Jeruzalem.

Vremensko proročanje za mesec februar. Mathieu de la Drôme prorokuje za ta mesec lepe in mrzle dneve vso prvo polovico, le na severu mnogo snega; za drugo polovico pa prorokuje v naših krajih bolj vlažno vreme in tu ni tam celó nalletavanje snega; v obče še precej ugodno vreme.

Za Erjavčev spomenik so darovali G. S. Jugović 1 gld., g. R. Fanning 1 gld., g. Čenčič 1 gld., g. F. Calcari 1 gld., g. N. N. 3 gld., g. N. N. 2 gld., g. A. Križnič 1 gld. Skupaj 10 gld.; poprej izkazanih 72 gld. 50 novč. Vkupe 82 gld. 50 novč.

Listnica upravnštva.

Sprejeli smo z poštno nakaznico 3 t. m. iz Senožec 1 gl. 75 ne naročnine za naš list. Ker dotični gospod in svojega imena podpisal, prosimo da se nam javi, ker ne vemo komu ta iznos vknjižiti.

Borsno poročilo.

Borsa strašno lavira; včeraj so kurzi drž. papirjev najprej padali, potem pa so se sopes popravili in se je avstrijska papirna renta sopes vzdignola na f. 78.25. Ne bo torej hudega.

Dunajska borsna

dne 8. februarja.

Enotni drž. dolg v bankovcih	—	—	gld. 74.80
„	v srebru	—	77.10
Zlata renta	—	—	104.70
5% avstrijska renta	—	—	93.80
Delnice narodne banke	—	—	831.—
Kreditne delnice	—	—	265.10
London 10 lir sterlin	—	—	128.65
Francoski napoleonori	—	—	10.18
C kr. cekini	—	—	3.11
Nemške marke	—	—	63.05

Potrjeno po Županu Gaya (Moravska) Vaša Blagorodnost! Vljubno vam javljam, da sem pripravjen izpolniti Vašo željo. Ker moram pri svojem poslu kot šivilja vedno sedeti, trpela sva veliko na bolečinah v želodcu, slabem prebavljanju in nitem imela teka. Ko sem pa porabila 1 škafijo švicarskih kroglice, čutim se mnogo bolje in se vam rada javno zahvalim. Priporočam tedaj najteplje Vaš lek vsakemu, kateri enako mi boliha, ter ostajem Vaša hvaležna Ema Prohaska, šivilja. — Pravost preusojčega podpisa se potrjuje! — Županstvo kr. mesta Gaya, 16. oktobra 1886. Župan Valenta (L. P.)

L. karstnik R. Brandt švicarske kroglice se dobivajo po 70 nč škafijah v vseni kar. nab. toda treba je paziti na beli riž na rubečem delu in na podpis R. Brandta.

Poslano

Napaden sem v cenjenem listu „Edinost“ od 26. t. m. št. 8. v dopisu s Tomaja in podpisal je „Židovič“. Temu človeku gotovo ne bi odgovarjal, ker o reči, o kateri je pisal, gotovo prav nič ne umem, ker piše izmišljene reči, ko hvali zdajnjega župana, da je pravičen in ne samopridni mož, in je občinsko premoženje spet na noge spravil, katero je pod prejšnjim županom veliko trpelo.

Jaz pa stvar oboje odanim, da ne bi se motili in morda slabo misliti čast. bralci tega lista o poprejšnjem županu. Tomajska županija obstoji iz treh katastrskih občin. in sicer: Tomaj, Križ in Utovlje, in te katastrske občine imajo vsaka svoj gospodarski svet, ki pošteno in vestno gospodarijo. In ti gospodarski sveti imajo nekoliko premoženja Tomajska županija pa nema drugoga, ko eno „ormarje“ za hranitev spisov in dva spečata. Vse to premoženje je po menenju ovega opisana pod prejšnjim bilo poškodovano, ali je veliko trpelo, in pod sedanjim spet na noge spravljeno.

In kar je še ovi dopisnik pisal, vse je nerresnica in obrekovanje, tudi o onih dveh osobah. Mož poštenega vedenja se je nekemu predrznemu človeku zamiril; in zato ga po časopisih črni: da bi bilo mnogo tako poštenih mož, srečna bi bila naša vasa Tomaj.

Kar se piše o čitalnici, to je tudi pikanje, kajti prav ona osoba, na katero lei sum, prizadela si je pred nekoliko leti veliko, da bi se osnovala bralno društvo, ali čitalnica, ker pa ni bilo sloga in požrtovanja, zato je vsa stvar zaspala, a treba tudi pomisliti, da čitalnica prizadeva več ali manj stroškov, da so pa takrat bile jako slabe letine in zato ni bilo mož dobiti dovolj članov.

Vse, kar je pisal, golo obrekovanje je in zavirljivost.

Anton Černe.

Javna zahvala.

Podpisani se zahvaljuje najsrčneje gg. plesalcem in plesalkam delalskega podpornega društva za dragocena darila in še posebej vsem gg. plesalcem in plesalkam „Kola“ za trud in marljivost, koje so vedno dokazali ter pripomogli k lepemu vspehu.

Ivan Umek ml.

Brinjevec

jedino pravi, popolnoma naraven, prodaja in jamči za nepokvarjenost Anton Uršič v Šentvidu nad Ipavo po zelo nizke ceni. Oddaje tudi po litru. Kdor natančno naznani svojo stanovanje, dostavi mu se naravnost v hišo. 1—2

Učenec ne pod 13 let star se sprejme tako, v velikej trgovini s zmešano robo. Ponudbe na upravnštvo lista. 2—4

